

om den pludselige Indfrielse af den kommunale Ejendomsskyld, at dette vilde ikke blive til Lov, fordi det var stridende mod den sunde Fornuft. Jeg er overbevist om, at jeg med ikke mindre Føje vil kunne sige om denne Bestemmelse i Lovforslaget, om den kommunale Beskatning, at den vil ikke blive til Lov; Lovforslaget vil ikke blive vedtaget med en saadan Bestemmelse.

Frederiksen: Ved de Behandlinger, som der i de sidste 4 Aar har fundet Sted her i Tinget om de i Dag paa Dagsordenen staaende Sager, som vi jo pleje med et Navn at benævne Skattelovene, har jeg hidtil saa godt som ikke deltaget i Behandlingen, ikke fordi jeg egentlig har manglet Interesse for disse Loves Gennemførelse — den har jeg lige saa fuldt som andre ærede Medlemmer —, men jeg har ikke deltaget i Behandlingen, fordi der for mit Vedkommende har manglet noget, som har gjort, at jeg ikke kunde være glad ved at stemme for Lovene. Og da dette noget har i særlig Grad vedrørt den Kreds, som jeg repræsenterer, saa er det jo en Selvfølge, at der ikke kunde være Anledning for mig til i særlig Grad at rose de tidligere her i Tinget forelagte Skattelove. Nu stiller Forholdet sig for mit Vedkommende paa en helt anden Maade. De Forslag, som forleden Dag bleve forelagte her af den højtærede Finansminister og af den højtærede Indenrigsminister, hilser jeg med oprigtig Glæde, thi jeg ser ikke rettere, end at de Forandringer, som Forslagene have gennemgaaet, siden vi sidst saa dem, ere Forbedringer. Andre kunne have en anden Mening. Man hørte i Gaar Udtalelser, som gik i ganske modsat Retning, men for min Betragtning stiller det sig saaledes, at de Forandringer, der ere foretagne, for flere Punkters Vedkommende ere endogsaa ret betydelige Forbedringer. Jeg er for mit Vedkommende glad ved, at der er foreslaaet en fuldstændig Afskrivning af Hartkornsskatterne. Det er antydet i Skattekommissionens Betænkning, at man egentlig kunde have ønsket at gaa dertil, men man har ikke den Gang turdet vove at gaa saa vidt, vel nærmest af Hensyn til, at man ikke tænkte sig at kunne faa Landstinget med dertil. Nu i Fjor, i Fællesudvalget, opnaaede man jo et Kompromis med Landstinget paa det Omraade, og naar det nu er optaget i det af Regeringen forelagte Forslag, ser jeg deri et Fremskridt til det bedre.

Skulde jeg et Øjeblik se paa de en-

kelte Forslag, skal det ikke blive i nogen større Udstrækning, men jeg vil udtale f. Eks. angaaende Lovforslaget om Formue- og Indkomstkatten, at naar man der foreslaar at undtage fra Skattepligten Indkomster, som have deres Udspring fra Livrente og Pensioner o. lign., finder jeg det rimeligt og billigt, ligesom jeg billiger de foreslaaede Ændringer i Reglerne for Aktieselskabers Beskatning og i Bestemmelsen om Straf for Undladelsen af at gøre Selvangivelse. Hvad angaar Forslaget om Ejendomsskylden, kan jeg for mit Vedkommende heller ikke andet end hilse den Forandring, der er foreslaaet her, med virkelig Glæde, thi naar vi endelig skulle have en Skat som Ejendomsskylden, saa synes det mig, at jo mindre denne Skat bliver, desto bedre er det. Vente at blive helt fri for den, kan man jo vel ikke. Naturligvis vilde det jo være Idealet af Skattelovgivning, om man kunde ophæve de gamle Skatter uden at indføre ny, men naar man, som sagt, ikke kan dette, ser jeg ikke rettere, end at det at nedsætte den her foreslaaede Skat, er et Fremskridt, som bør hilses med Glæde af Skatteyderne. At Vurderingsreglerne ere ændrede i det nu forelagte Forslag, finder jeg ogsaa praktisk. At indføre videregaaende Lempelser i Beskatningen af smaa Ejendomme og smaa Lejligheder og mindre Landbrugsjendomme, mener jeg ogsaa er noget, som hører, med, for at man i det hele taget kan være tilfreds med denne Lov. Og de Forandringer, der ere gjorte i Forslaget til den kommunale Beskatning, særlig den om en gradvis Overgang fra det nuværende til det fremtidige System, finder jeg praktisk og nødvendig, særlig for vore kommunale Raad, som skulle føre disse Love ud i Livet.

Ja, selv den Bestemmelse i Lovforslaget, som der i Gaar blev draget saa stærkt til Feltis imod fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), ser jeg for mit Vedkommende ikke noget galt i. Det ærede Medlem mente, at §§ 32 og 33 i det forelagte Lovforslag vare en Indskrænkning i det kommunale Selvstyre. Det mener jeg ikke, de ere. Naar vi se hen til, hvorledes Forholdet paa det Omraade er nu i Øjeblikket, vil det jo være alle, som have lidt med kommunale Sager at gøre, bekendt, at hvis man vil foretage store Forandringer eller optage Laan til en Kommune, saa maa man spørge Amdsraadet derom. Det, som her foreslaas, er jo ikke andet end, at, naar man vil foretage større Skatteudskrivning